

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Tos/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117011172
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7117011172.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Daniely Mitterpákovovej v trestnej veci A. T., o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I sp.zn. 5 Pp/54/2017 zo dňa 1.8.2017, na neverejnom zasadnutí dňa 2. októbra 2017 v Košiciach, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietla sťažnosť odsúdeného A. T..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného A. T., nar. XX.S. XXXX v Z., trvale bytom Z., I. Č.. X, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská nová Ves, sp.zn. 1T/19/2016 zo dňa 18. apríla 2016.

Proti tomuto uzneseniu, prostredníctvom svojho obhajcu podal sťažnosť odsúdený A. T.. V písomných dôvodoch sťažnosti uvádza že v súčasnosti spĺňa všetky formálne a materiálne podmienky prepustenia na slobodu.

Vo výkone trestu odňatia slobody sa nachádza viac ako 1/2 uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, čím má preukázateľne splnenú formálnu podmienku prepustenia na slobodu. Z hľadiska splnenia materiálnych podmienok je toho názoru, že vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností preukázal polepšenie a dôvodne sa môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

O uvedenom svedčí aj samotná správa pedagóga ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ako aj skutočnosť, že mu vo výkone trestu bola udelená disciplinárna odmena (pochvala). Poukazuje na skutočnosť, že uvedenú pochvalu nie je v súčasnosti možné získať len na základe jednorazového skutku alebo okolnosti, ale podľa vyjadrenia pedagóga, túto pochvalu dostal na základe splnenia dlhodobého plnenia svojich povinností a vzorného správania.

Nesúhlasí s vyjadrením sudcu okresného súdu, ktorý vyhlásil, že jedna pochvala nie je adekvátna počtom jeho trestov z minulosti. Je toho názoru, že prvostupňový súd porovnával neporovnateľné a rozhodujúcim je podľa neho aj fakt, že on v čase výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne trestaný. Sudca svoje rozhodnutie o zamietnutí jeho žiadosti zdôvodnil tým, že nespĺnil ani materiálne podmienky podľa § 66 Trestného zákona, a to najmä skutočnosťou, že v predchádzajúcom období bol l-x podmiennečne prepustený a neosvedčil sa. Trestné činy, ktoré v minulosti spáchal, boli vykonané pod vplyvom alkoholu, kde mal zníženú schopnosť rozpoznávania svojho konania. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj súdny znalec vo svojom posudku, ktorý mu po skončení trestu uložil, aby sa podrobil protialkoholickému liečeniu ambulantnou formou. Je si vedomý tohto svojho konania a po prepustení z výkonu trestu má vážny záujem absolvovať protialkoholické liečenie a začať žiť riadnym životom.

V poradí druhú materiálnu podmienku naplnil tým, že predložil sudcovi potvrdenie od mesta Gelnica v ktorom primátor mesta potvrdil, že pred nástupom na výkon trestu riadne pracoval a vzorne si vykonával svoje povinnosti. Z tohto dôvodu mesto Gelnica má naďalej záujem ma zamestnať.

Ako mladý človek má enormný záujem sa zamestnať a viesť riadny život. V jeho živote nastali určité situácie, ktoré opakovane ľutuje a doterajší výkon trestu odňatia slobody má pre neho nadmieru dosiahnutý výchovný charakter. Je tiež toho názoru, že jeho alkoholické návyky sú minulosťou a má veľký záujem sa ambulantne liečiť. Tento trestný čin aj výkon trestu boli pre neho dostatočným poučením na to, aby sa v budúcnosti vyhýbal podobným udalostiam, najmä čo sa týka užívania alkoholu.

Ľutuje svoje predošlé konanie, a to aj hlavne vo vzťahu k mame. Po konzultácií s mamou je toho názoru, že mu z jej strany bolo odpustené, čo potvrdzuje aj skutočnosť jej intenzívnych návštev ústavu, ako aj bohatá korešpondencia s mamou.

Účelom inštitútu podmienenečného prepustenia je umožniť odsúdeným, ktorí spĺňajú zákonom stanovené podmienky, aby preukázali, že ďalší výkon uloženého trestu v nápravnových výchovnom ústave už nie je potrebný a taktiež motivovať odsúdených možnosťou skoršieho prepustenia z výkonu trestu k takému správaniu, ktoré by ich malo viesť k lepšej resocializácii a náprave spoločenských vzťahov, narušených ich trestnou činnosťou.

Jednou z podmienok podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je aj očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, ktoré musí byť dôvodné a založené jednak na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia vo výkone trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov a s prihliadnutím na účel trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že prvostupňový súd sa riadne nevysporiadal s predloženými dôkazmi a so skutočnosťami, ktoré majú rozhodujúci význam pre posúdenie podmienok na podmienenečné prepustenie a naďalej je toho názoru, že splnil podmienky na podmienenečné prepustenie v zmysle § 66 Trestného zákona.

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na podklade podanej sťažnosti krajský súd zistil a dospel k záveru, že okresný súd zákonným spôsobom vykonal dokazovanie na verejnom zasadnutí konanom dňa 1.8.2017 a vykonané dôkazy jednotlivo a v ich súhrne správne a zákonne vyhodnotil.

Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne odôvodnil z akých dôvodov zamietol sťažnosť odsúdeného, pričom sa veľmi dôsledne zaoberal osobou odsúdeného, ako aj jeho vypracovanou charakteristikou počas výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd poukázal na osobu odsúdeného, ako aj na skutočnosť, že odsúdený má nariadený aj zvyšok trestu z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 4T /35/2013 v trvaní 4 mesiacov a 25 dní z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe po podmienenečnom prepustení.

Na základe týchto vyhodnotených skutočností okresný súd dospel k záveru, že nebola splnená materiálna podmienka § 66 ods. 1 Tr. zák., ktorú v napadnutom uznesení citoval, a to konkrétne, že nemožno očakávať, že v prípade prepustenia na slobodu odsúdený povedie riadny život.

S týmto právnym názorom okresného súdu sa v celom rozsahu stotožňuje aj krajský súd a v podrobnostiach poukazuje na zákonné odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktoré si krajský súd osvojil.

K samotným obhajobným námietkam v podanej sťažnosti krajský súd uvádza nasledovné:

Krajský súd neakceptoval sťažnostné námietky odsúdeného vo vzťahu k jeho osobe, ako aj k naplneniu materiálnej podmienky podmieneného prepustenia, pretože dospel k záveru, že nebola splnená materiálna podmienka ust. § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Pri tomto svojom právnom závere krajský súd vychádzal aj z platnej judikatúry rozhodovania súdov, ako aj Ústavného súdu SR, na ktoré konkrétne poukazuje:

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 53/08 zo dňa 14. 2. 2008).

Z týchto dôvodov krajský súd zamietol sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.